

טור' אסידון משה (מוריס)

3789439

בן מرسل ונתן

נולד ב- י"ד באלוֹל תשכ"ה 18.9.1965

שרת בגדוד "פלנ"ט" (5132)

נפל ב- כ"ג באלוֹל תשמ"ד 20.9.1984

בעת מילוי תפקידו.

אבי דגן משה

בן מרסל ונתן, נולד בירוחם ביום י"ד באלו תשכ"ה (18.9.1965). בן בכור במשפחה של שבעה ילדים. משה גדל בירוחם ולמד בה בבית- הספר היסודי על-שם אלי כהן, ואחר-כך בחטיבת הביניים על-שם שושנה ספר וסיים בית-ספר תיכון במגמה ההומנית. משה היה אהוב מושבע של ירושלים ונרג לבלות בה את חופשונו. הוא היה אומר, כי לאחר שишחרר מן הצבא, יגור בה ואף עבר אליה את הוריו. הוא אחד את בית"ר ירושלים וכששיך כדורגל, נהג לבוש את מדי הקבוצה הזאת.

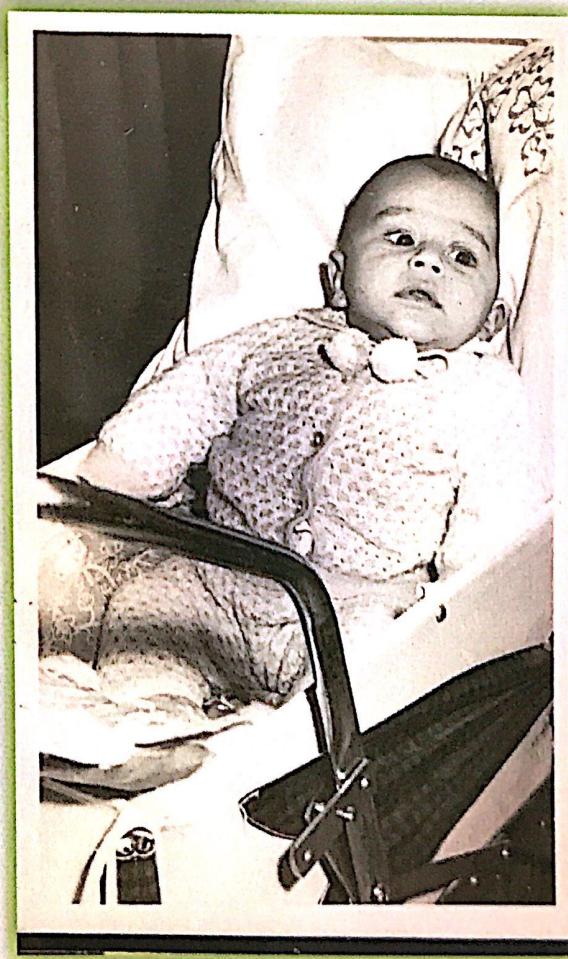
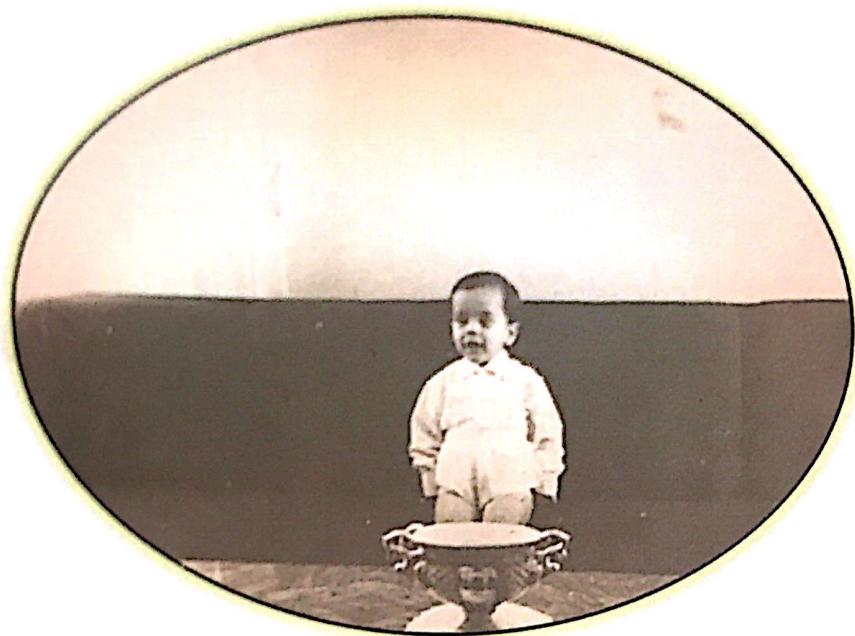
בצה"ל שירת משה בחטיבת גולני. הוא השתתף בקורס כווני-עורב, סיימו בהצלחה והוסמך לתפקידו.

משה נפל בעת מלאוי תפקידו ביום כ"ג באלו תשמ"ד (20.9.1984). מפקדו ציין, כי הוא היה בחור אחראי ומסודר, שימש לחבריו לצוות דוגמה בדבקותו במטרה ובנכונותו לעשות את שיכול להצלחת המשימות שהשתתף בהן. הוא הובא לקבורה בחלוקת הצבאית בבית-העלמין בירוחם. בן 19 היה בנופלו.

משפחתו הנציחה את שמו בהקמת היכל בית-הכנסת בירוחם.

“יהי זכרו ברוך”

משה בילדותו

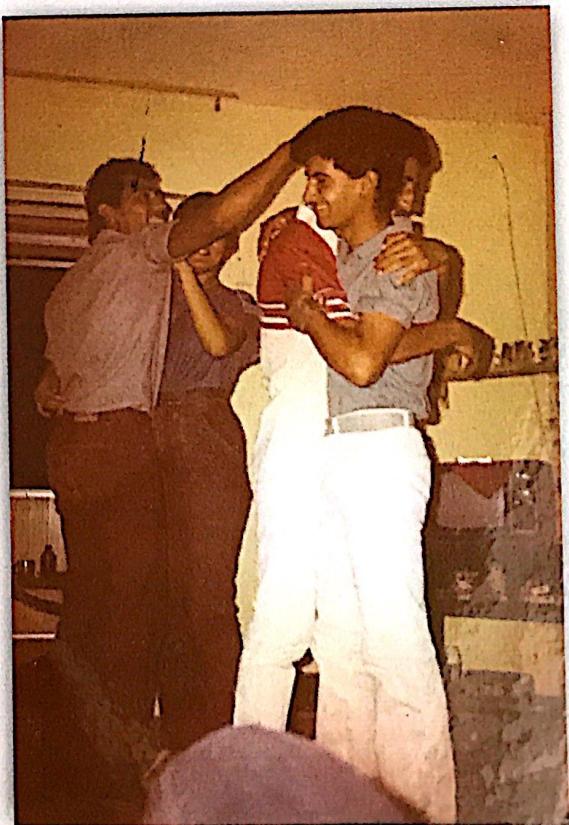
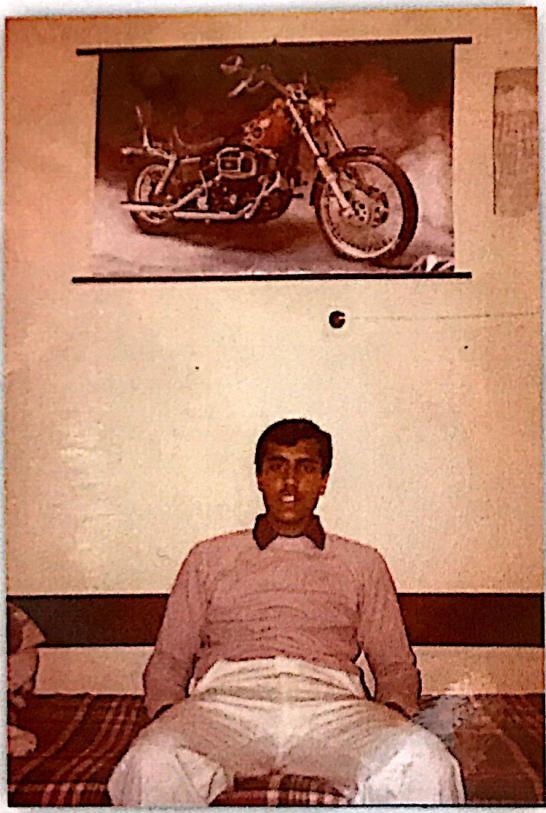
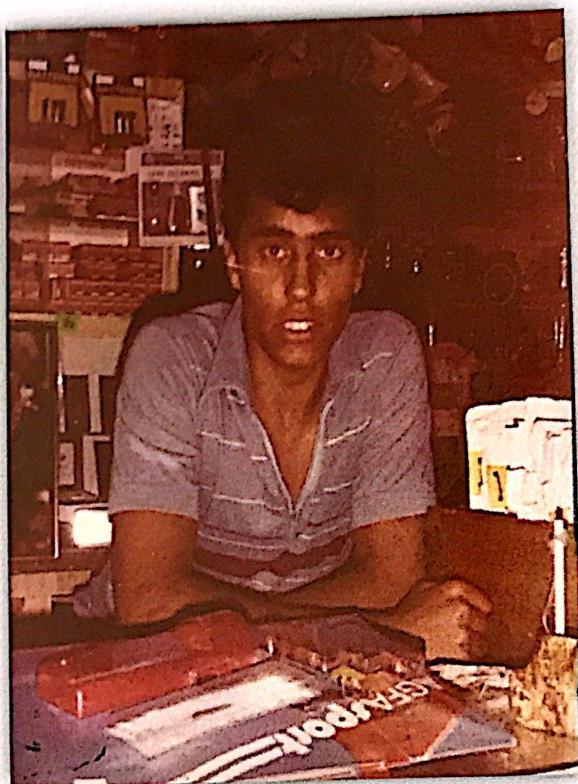
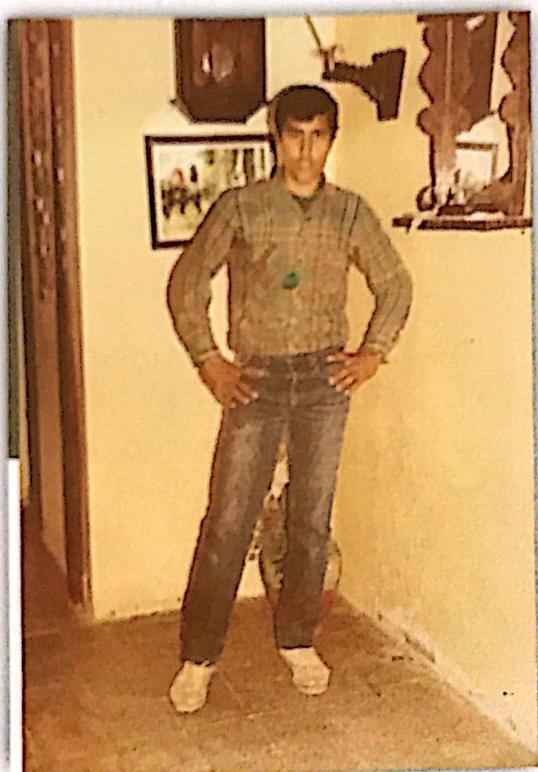
משה בילדותו

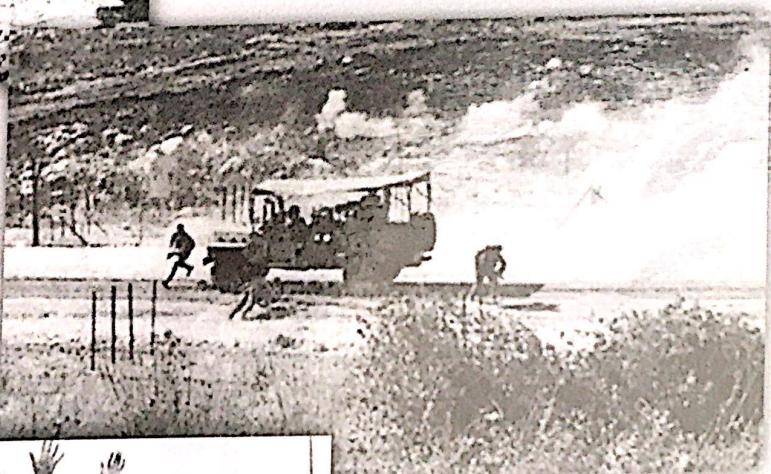
תחביבו העיקרי של משה היה משחק השחמט

משה בבגרותו

חטיבה 40 לבי לבנון

משה בעת שירותו הצבאי

לזכר משגה ٥٥٥٥

הויל מאולפני

אתנו היום: שמה היה שרתו השם וווקרג נסעה
טהו עת היום: נד מה היה נאילו אפוריך וקדיריך השורדים
נידמך נני בעוטו גיזם נפל כוכב מון הרקיעים
ונכב שלאיר ואוורו הנור נעלג למרחוקים.

ן באוות רiom גו נפל הוכב
השמיים הקדינו,
גם באז היתה אפה
כ. כוכב כהה שנפל,
האטיר מאור העולט.
אן: מי לא ליבדו מאמץ -
עוד יבוא רiom
בו ילווב הכוכב
ויאיר בעולט
כמו בגעבר

לזכר ליל
מלחה אסידין
ב"

פוחטים לזכרו

דברים על משה.

פחות משנה שהיינו ביחיד אך בתקופה זו עברנו המון, היו הרבה קשיים ולחצים שבהם הוכחתי את כחן וטוב לך אם זה בנסיבותם סחבת את הדברים וכי בדברים ובכך עוזרת לקבוצה, ולגדולתך הגעת במעסך כוונתה כשסחבת את הפק"ל שכח התגאה בך - המאג או כשנתבקשת להשאר שבת בסיס ירוחם על מנת שחבריך יצאו לחופשה.

היית חבר טוב של כולם וכל מי שנשאר שבת הופוצר על ידך שיבוא לבקר, לאירוע ערבי ונורא התרגוזת אם לא הגיע. לצד חיבתך למאג הייתה בך מן העדינות והרגש שכן כל יום ראשון שאחרי חופשה נשאלת איך היה בשבת והתשובה הייתה ברורה הייתה בדיסקו עם החברה... כמו כן נודעת בכישרונו השחמטאי וזכור לי שבאיוז שבת ניצחת את כולנו ואף חיילים מצוותים בוגרים יותר שבאו להחמוד אתך (הם לא ידעו שהיית אלוף באר שביע וזכה בעוד תארים כהנה וככהנה).

משה, קשה להאמין שאני צריך לכתוב מLOT פרידה עלייך שכן נפרדת מאיתנו מוקדם מידי קשה היה לעכל באותו בוקר של האסון את אשר אירע ואת גודל האסון, רק כמה שעות קודם, צחקנו והתחamenו ביחד אך המציאות טופחת על פנינו...

תמיד נזכיר אותך
ותחיה לנו לモפת.

"יהי זכרך ברוך"

כותרתיים לזכרו

יורם חיימי.

ביחד הגענו ל"עורב גולני" בילינו רק
כ- 8 חודשים בלבד
אך 8 חודשים של 24 שעות ביממה
עם המון קשיים ודברים חדשים
שגרמו לכעס לzechok לרב
ותמיד לסלוח
8 חודשים שגרמו לנו להריגש חברים
של ממש שעוזרים בעת צרה, צוחקים
בעת מנוחה
8 חודשים שהיו תקופה ארוכה ויפה,
שפתחו ככה סתום נגמרה.

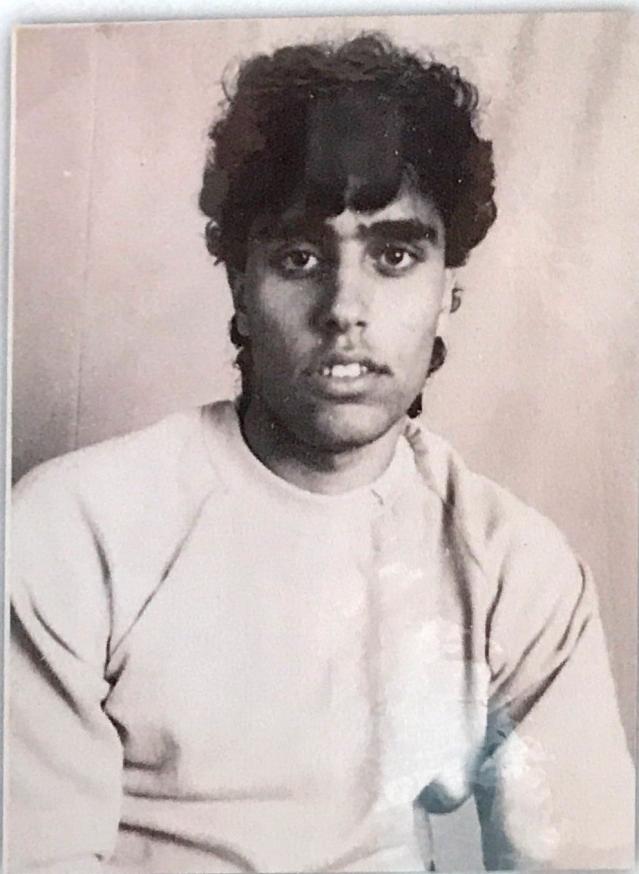
הDSL שוקי.

משה ...

הכרנו רק באמצעות התיכון מפאות הניסיבות אבל השניות המעתות שהיינו
יחד לא ישכחו לעד.
תמיד לחמנו על אותם דברים ולבסו גם לאותה יחידה הגענו.
בחופשות תמיד התראנו וייחד היינו משפחחה אחת.
הפרידה לעולם לא תשכח
עדין לא מצלחים לעכל זאת, מי יודע متى?
אך בכל זאת חייבים להיות עם הכאב הנורא ולהיות עם זכרונך גם
בביתך ביחד עם משפחתך.

יהי זכרונך ברוך

משה אסידון זיל

דברים על משה

פחות משנה שהיינו ביחיד אך בתקופה זו עברנו המון, היו הרבה קשיים ולחצים שבהם הוכחת את כח וטוב לבך אם זה בנסיבות שבהם סחבת את הדברים cocci כבדים ובכך עזרת לקבוצה, ולגדולתן הגעת במעט כוotta לשחבת את הפק"ל שכה התגאה בו - המאג או כשנתבקשת להשאר שבת בסיס ירוחם על מנת שחבריך יצאו לחופשה.

היות חבר טוב של כולם וכל מי שנשאר שבת הופצר על ידך שיבוא לבקר, לארוחת ערב ונורא התרגוזת אם לא הגיע. לצד חיבתך למאג הייתה בכך מן העדינות והרגש שכן כל יום ראשון שאחרי חופשה נשאלת איך היה בשבת והתשובה הייתה ברורה הייתה בדיסקו עם החברה... כמו כן נודעת בכישרונו השחמטאי וזכור לי שבאייזו שבת ניצחת את כולם ואף חיללים מצוותים בוגרים יותר שבאו להתמודד אותך (הם לא ידעו שהיית אלוף באך שבע וזכה בעוד תארים כהנה וככהנה).

משה, קשה להאמין שאני צריך לכתוב מLOT פרידה עלייך שכן נפרדת מאייתנו מוקדם מידי קשה היה לעכל באותו בוקר של האסן את אשר אירע ואת גודל האסון, רק כמה שעות קודם, צחקנו והתחamenו ביחד אך המציאות טופחת על פנינו...

תלמיד נזכר אורטך
ותהיה לנו למופת.

"יהי זכרך ברוך"

כותבים לזכרו

תיתן חבר משת.

תשעת חווישים היו לנו יחן.

בזמן זהה כלנו אחינו, זיברנו, רבנו, שלחנו.

משה היה הפנתר שבנו הוא חלק מאיתנו, אנו זוכרים את המשועות הקשיט שעבדנו בהם משה היה סוחב את הזרב חמי קשת.

הוא היה עוזר לכלותך אך בסופו של דבר עזב אותנו, עבשו אין מי שייעזר לנו. משה אנו זוכרים שהיינו נשאים שבתות הייתה מומין אותנו לביתך לאכול ארוחות ערבות.

שהיה לנו קצר זמן הייתה לך אוטנו לבירכה.

ולאחר הבירכה היינו הולכים לקנות קצר דבריות מהמכות.

בסופו של דבר נפרד מאיתנו משה אנו נזכר אותו לעז ותמיד שנזכר נזכר את משה הפנתר שהיה בנינו.

"יהיה זכרך ברוך"

חסנו שמואל

משה קשות, חסנו ובריא.

במשך תקופה של 9 חודשים

עבדנו ביחס חוויות קשות

שהוכחת יכולת וידע.

היית חבר אמת שאהב להקשיב

ולשמע

(וגם אהב להתווכח על מהנה)

החויה האמיתית והקשה שעבדנו

כל הוצאות, הוכחת כח ויכולת

במסע הcombeה כשסיימנו את

התירונות

הייתה לך גאות עצמית כשסיימת

את המשוע

עם הכללי הכבד המא"ג.

משה היה חיל טוב שאהב והשיקיע

ביחידה

"עורב גולני"

משה הפרידה קשה וכואבת,

ותמיד ניזכרו אותו

משה דרך החיים מחייתו אותנו

להמשיך ולחיות

עם הדברים הקשיים והאסונות

שמובילים אותנו לאורך כל הדרך.

"יהי זכרך ברוך"

ערן קונפורטי

